

برجسته شدن شعار جنگ داخلی

در ۸ ژانویه (به تقویم جدید)، روزنامه‌های سوئیسی پیغام زیر را از برلین دریافت داشتند: «اخیراً مطبوعات مکرراً حاوی گزارشهایی از کوششهای صلح آمیز افراد در سنگرهای آلمانی و فرانسوی به منظور برقراری روابط دوستانه بوده‌اند. طبق نوشته‌ی تاگلیچه روندشائو[۱]، یک دستور نظامی مورخ ۲۹ دسامبر، هر نوع معاشرت و هر نوع مرادده‌ای را با دشمن در سنگرها ممنوع می‌سازد. سرپیچی از این دستور به عنوان خیانت بزرگ قابل مجازات است.» بنابراین معاشرت و تلاشها به منظور برقراری روابط دوستانه با دشمن یک واقعیت هستند. مقامات نظامی آلمانی بخاطر این موضوع نگرانی نشان می‌دهند، که نشان می‌دهد آنها اهمیت قابل توجهی به آن می‌دهند. روزنامه‌ی لایبر لیدر بریتانیا در تاریخ ۷ ژانویه ۱۹۱۵، **مجموعه‌ای** از نقل قولها از مطبوعاتی بورژوازی بریتانیا در مورد نمونه‌هایی از معاشرت بین سربازان بریتانیایی و آلمانی را که هنگام کریسمس «آتش بسی ۴۸ ساعته» ترتیب دادند، دوستانه در زمین بین سنگرها ملاقات کردند و غیره، چاپ کرد. مقامات نظامی بریتانیا **دستوری مخصوص** صادر کردند که **معاشرت** را ممنوع می‌کرد. و با این وجود، فرصت طلبان سوسیالیست و توجیه‌گران (یا نوکران؟) آنها، با نهایت خودپسندی و احساس راحتی از اینکه سانسور نظامی از ایشان بر علیه هر تکذیبیه‌ای محافظت می‌کند، به کارگران از طریق مطبوعات اطمینان می‌دهد (همانطور که کائوتسکی این کار کرده) که **هیچ** توافقی بین سوسیالیستهای کشورهای متخاصم درباره‌ی اقدام ضد جنگ ممکن نیست (این عبارت دقیقاً توسط کائوتسکی در نوبه‌ی زیت استفاده شده)!

سعی کنید هیندلمان، گوسده، و اندروالد، پلخانف، کائوتسکی و بقیه را مجسم کنید که – بجای کمک به بورژوازی (امری که ایشان اکنون مشغولش هستند) – کمیته‌ای بین المللی به منظور تبلیغ برای «معاشرت و کوششها جهت برقراری روابط دوستانه» بین سوسیالیستهای کشورهای متخاصم، هم در «سنگرها» و هم در میان سربازان بطور عام تشکیل دهند. نتایج بعد از گذشت چند ماه از حالا چه می‌بودند، اگر امروز، فقط شش ماه پس از آغاز جنگ و علیرغم میل همه‌ی رؤسای سیاسی، رهبران و بلندآوازانگانی که به سوسیالیسم خیانت کرده‌اند، مخالفت از هر سو با کسانی که به نفع اعتبارات جنگی رأی داده‌اند و کسانی که شغل‌های وزارتی را پذیرفته‌اند بلند می‌شود، و مقامات نظامی تهدید می‌کنند که «معاشرت» حکم اعدام دارد؟ کائوتسکی، نوکر فرصت طلبان، در موافقت با گوسده، پلخانف و شرکاء نوشته «فقط یک مسئله‌ی عملی وجود دارد – پیروزی یا شکست برای کشور هر فرد». به راستی اگر هر فرد سوسیالیسم و مبارزه‌ی طبقاتی را فراموش نماید، این درست خواهد بود. با این حال اگر فرد دورنمای سوسیالیسم را از دست ندهد، این نادرست است. در این صورت مسئله‌ی **عملی** دیگری خواهد بود: آیا ما باید همچون برده‌های درمانده و کور در جنگی بین برده‌داران نابود شویم یا باید دست بکار «تلاشها برای معاشرت» بین برده‌ها با هدف خلاص شدن از بردگی شویم؟ چنین چیزی، در حقیقت، مسئله‌ی «عملی» است.

سوتسیال دمکرات شماره ۴۰

۲۹ مارس ۱۹۱۵

مجموعه آثار لنین، جلد ۲۱

توضیحات

۱- Tagliche Rundschau (مرور روزانه) – روزنامه‌ی یک‌گرایش بورژوازی ناسیونالیست که در برلین از اکتبر ۱۸۸۰ به بعد منتشر می‌شد. در ۱۹۲۲ به Deutsche Allgemeine-Zeitung فروخته شد. از دسامبر ۱۹۲۴ تا ۱۹۲۸ تحت نام Neue Tagliche Rundschau ظاهر شد. در ۱۹۳۳ انتشارش متوقف شد.

کمونیستهای انقلابی

<http://www.k-en.com>

info@k-en.com